

Έπι κοινωνία έν τύπω

Σύλλογος Φίλων Περιθαλλομένων Νοσοκομείων "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Κάθε Αρχή έχει Τέλος και Κάθε Τέλος είναι μια νέα Αρχή

Το μεσοδιάστημα των αένανων κύκλων των γεννήσεων και των θανάτων των έμβιων όντων του Πλανήτη μας σηματοδοτεί το φαινόμενο της ζωής. Ίδιους απείρως μεγαλύτερους κύκλους διαγραφούν τα ουράνια σώματα. Κάθε γεγονός, συνθήκη, περιπέτεια, ασθένεια, λύπη, χαρά... έχουν αρχή και τέλος και εκεί που τελειώνει κάτι, κάτι άλλο αρχίζει. Τα πάντα ρει... Άντε θα περάσει κι αυτό... Όλα όμως ξεκίνησαν από το Μεγάλο Τίποτε που περιέχει τα Πάντα όπως λέει το Ταό, από την Άναρχη και Ατελεύτητη Αρχή και όπως λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης "Εν αρχή ην ο Λόγος ... πάντα δι' αυτού εγένετο" και ό,τι υπάρχει βρίσκεται υπό την Αρχή, την αέναη Αρχή, όπου δεν υπάρχει χώρος και χρόνος, οπότε δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε τέλος.

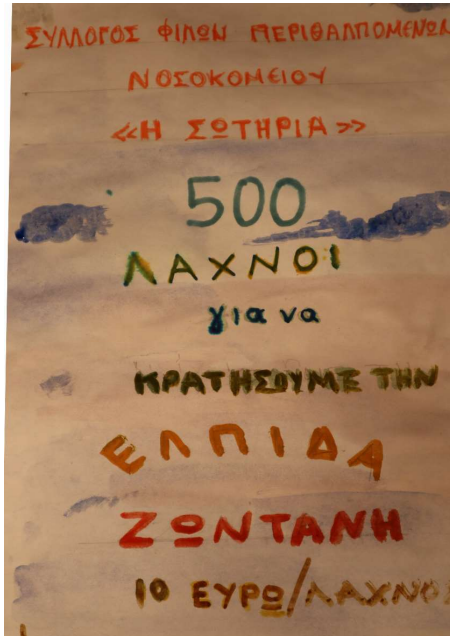
Ό,τι υπάρχει, από το απώτατο παρελθόν μέχρι το αχανές μέλλον γνέθει ένα δίχτυ, όπου κάθε κόμπος αντιπροσωπεύει συγχρόνως μια αρχή και ένα τέλος. Και κάποιες από τις κλωστούλες του είμαστε εμείς, είναι οι ζωές μας.

Άραγε ποιος είναι ο ρόλος μας; γιατί γεννηθήκαμε τη συγκεκριμένη στιγμή; και πεθαίνουμε όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου; Έχουμε επιλογές ή μας πάει η ζωή όπου θέλει;

«Αρχή» στη γλώσσα μας σημαίνει και εξουσία, (πολιτική αρχή, θρησκευτική αρχή, αστυνομική, οικονομική κ.ο.κ. αρχή...) και αρχηγού παρόντος πάσα αρχή παυσάτω...

Και η λέξη «τέλος» έχει και την έννοια του σκοπού, του στόχου, αλλά και του φόρου, της πληρωμής (Τέλη Κυκλοφορίας, Δημοτικά Τέλη...).

Έτσι λοιπόν με τη γέννησή μας αρχίζει μια πορεία, και η αρχή είναι ήδη το ήμισυ του παντός, αλλά για να φτάσουμε στο αίσιο τέλος χρειάζεται να καταστρώσουμε σχέδιο, να βάλουμε στόχους, να πιστέψουμε σε κάποιο ιδεώδες για να έχει σκοπό η ζωή μας και να πληρώσουμε για να πετύχουμε αυτόν τον σκοπό μας.

Ευχαριστούμε θερμά την ΑΙΓΕΑΣ Α.Μ.Κ.Ε και ιδιαίτερα τους Αξιότιμους κύριο Αθανάσιο και κυρία Μαρίνα Μαρτίνου οι οποίοι μας προσέφεραν απλόχερα τα πιο κάτω δώρα τα οποία θα κληρωθούν προς ενίσχυση των σκοπών του Συλλόγου μας.

1ος Λαχνός: Apple MacBook Pro 13" με Touch Bar MYD92GR/A (Αξία: 1.849,00 ευρώ)

2ος Λαχνός: Apple iPhone 13 Pro Max 256GB 5G Sierra Blue (Αξία: 1.499,00 ευρώ)

Η κλήρωση θα γίνει την Πέμπτη 24 Φεβρουαρίου 2022 στις 12 το μεσημέρι παρουσία Δικηγόρου κατά τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας σε αίθουσα ΔΙΕΚ στο κτίριο της Νοσηλευτικής Διεύθυνσης (απέναντι από το κτίριο της Διοίκησης)

Για να προμηθευθείτε λαχνούς επικοινωνήστε με τη Γραμματεία κα Κυριακή στο τηλέφωνο 6948202860

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου

Δύο σούπερ δώρα, με την ευγενική προσφορά της ΑΙΓΕΑΣ ΑΜΚΕ, περιμένουν να τα κερδίσεις!

1ος τυχερός λαχνός: **Apple MacBook Pro 13 Late 2020 M1 512 GB SFVFG932CQ05F**

2ος τυχερός λαχνός: **Apple iPhone 13 Pro Max 256 GB Sierra Blue**

Πώληση λαχνών, έως 23 Φεβρουαρίου 2022, στο γραφείο του Συλλόγου, Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 έως 15:00, κα Δημητρούλακη Κυριακή τηλ 6948202860
Οι νικητές θα αναδειχθούν με κλήρωση, παρουσία δικηγόρου, στις 24 Φεβρουαρίου 2022, Διάθεση 500 λαχνών προς 10€ έκαστος

Κάθε Αρχή και δύσκολη, αλλά θαρσείτε εγώ νενίκηκα τον κόσμο.

Μια καινούργια χρονιά αρχίζει. Ευκαιρία να βάλουμε καινούργιους στόχους. Ας ακολουθήσουμε τη διδασκαλία Του, τον δρόμο που χάραξε, το παράδειγμά Του πληρώνοντας το οποιοδήποτε τίμημα στους ιδιαίτερα δύσκο-

λους καιρούς που βρεθήκαμε και ας ευχηθούμε ανώδυνα, ανεπαίσχυντα και ειρηνικά τα τέλη της ζωής ημών.

Καλή και Ευλογημένη Χρονιά.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

«...χαίρε, ὦ χαίρε, Ἐλευθερία!»

Ανάμεσα στις πολλές και διάφορες ατομικές και συλλογικές αδυναμίες που αναδείχθηκαν κάτω από την πίεση και το βάρος της Πανδημίας του COVID-19, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η αδυναμία να κατανοήσουμε και να συμφωνήσουμε, ατομικά και συλλογικά, στο τι είναι Ἐλευθερία και πώς αυτή μπορεί να ωφελήσει (ή να βλάψει) είτε το άτομο είτε την κοινωνία, στην οποία αυτό ανήκει.

Η αδυναμία αυτή δεν είναι καινούργια και δεν εμφανίζεται για πρώτη φορά με αυτήν την Πανδημία. Εμφανίζεται κάθε φορά, σε μικρότερη ή μεγαλύτερη κλίμακα, όταν οι αλυσιδωτές επιδράσεις και αντιδράσεις της ατομικής και της συλλογικής μας ζωής, κορυφώνονται και:

– είτε συγκρούονται, για να εξουδετερώσουν η μία την άλλη, υποχρεώνοντας άτομα και συλλογικότητες σε οπισθοδρόμηση,

– είτε εναρμονίζονται και συγχωνεύονται, για να οδηγήσουν σε ένα βαθύτερο επίπεδο συνείδησης, στο επόμενο σκαλοπάτι του Πολιτισμού και της Εξέλιξης.

Τί είναι, λοιπόν, Ἐλευθερία;

Βγήκα και πήρα τους δρόμους να ρωτήσω για να μάθω...

Πλησίασα μια ομάδα που διαδήλωνε με πάθος έξω από τη Βουλή των Ελλήνων. Η κυκλοφορία είχε σταματήσει και οι δυνάμεις των ΜΑΤ είχαν στήσει έναν κλοιό έτοιμες να επέμβουν. Δεν κατάλαβα τι ακριβώς ζητούσαν, αλλά με συγκίνησε πολύ το σύνθημά που είχαν αναρτήσει με μεγάλα γράμματα πάνω σε μια γιγαντοαφίσα: «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ».

Μνήμες ηρωικές ξεσηκώθηκαν μέσα μου, αρχαίοι και νέοι πρόγονοι σε δίκαιους αγώνες κατά βαρβάρων και τυράννων... Είδα κάποιον, που κρατούσε τηλεβόα κι έδινε οδηγίες. Φαινόταν μορφωμένος άνθρωπος και προσιτός, παρ' όλη την έξαψη που τον κατείχε. Σκέφτηκα: «αυτός είναι ο άνθρωπός μου, αυτός θα ξέρει...». Περίμενα κάμποση ώρα, μέχρι να πάρω το θάρρος και να βρω την ευκαιρία να τον πλησιάσω μέσα στο πλήθος και να τον ρωτήσω: «Φίλε, τι είναι η Ελευθερία;» Αυτός γύρισε ξαφνιασμένος και με κοίταξε παράξενα, σα να μου έλεγε «καλά, δεν βλέπεις τι γίνεται εδώ, δεν έχεις πάρει χαμπάρι τι γίνεται;» Αλλά δεν μου το είπε. Μου απάντησε κοφτά και με πολύ γιγιοριά, γι' αυτό και θυμάμαι την απάντησή του: «Να μπορεί να εκδηλώνεται και να εκφράζεται ο άνθρωπος, χωρίς κανέναν περιορισμό.»

Ξαφνικά, ο κόσμος άρχισε να σπρώχνει και να τρέχει. Τα ΜΑΤ έκαναν αντεπίθεση. Το πλήθος με πέταξε στην άκρη και τον έχασα. Ήθελα να τον ρωτήσω και για τον Θάνατο, μήπως ήξερε, αλλά πάει, πέταξε το πουλί.

Κάθισα σε ένα απόμερο μικρό καφενείο για να προφυλαχτώ από τον χαμό και να σκεφτώ αυτά που μου είπε.

Τι θαυμάσιος ορισμός!

Πραγματικά, η εκδήλωση και η έκφραση του ανθρώπου αποτελούν, ίσως, τα μοναδικά εργαλεία με τα οποία αυτός δημιουργεί, αλλά και δημιουργείται, εφ' όσον βέβαια δεν του επιβάλλεται κανένας περιορισμός!

Αλλά, ποιους περιορισμούς εννοούσε; Μια και δεν τον είχα εκεί μπροστά μου να τον ρωτήσω, σκέφτηκα μόνος μου, με τον τρόπο μου.

Πράγματι, περιορισμοί της ελεύθερης δημιουργικότητας είναι: η Αγνοία, ο Φόβος, η Βία.

Η Αγνοία είναι περιορισμός της διάνοιας, ο Φόβος είναι περιορισμός της ψυχής και η Βία περιορισμός του σώματος. Νομίζω ότι εκεί μέσα χωράνε και ταξνομούνται όλοι οι περιορισμοί της ελευθερίας μας.

– Γιατί η Αγνοία είναι περιορισμός;

Διότι μας αποκλείει από τη γνώση και τη σημασία του κόσμου που μας περιβάλλει, από τη γνώση και τη σημασία της παρουσίας των άλλων, από την επίγνωση και τη σημασία του ίδιου μας του εαυτού μας (ποιος είμαι, τι θέλω, τι μπορώ να κάνω).

– Γιατί ο Φόβος είναι περιορισμός;

Διότι μας απομακρύνει και μας αποκλείει από τη ροή των πραγματικών γεγονότων για να μας εγκλωβίσει σε μια ροή ανυπόστατων υποθέσεων και εντυπώσεων.

– Γιατί η Βία είναι περιορισμός;

Διότι παραβιάζει τα όριά μας και μας υποχρεώνει να κινούμαστε έξω από αυτά, χωρίς τη θέλησή μας.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι οι περιορισμοί αυτοί (αλλά και πολλοί άλλοι, ασφαλώς) επιτίθενται κατά της έμφυτης δημιουργικότητας του ατόμου, η οποία πασχίζει πλέον να εκδηλωθεί και να εκφραστεί, αντιμετωπίζοντας με περισσότερη η ολιγότερη επιτυχία τους εχθρούς της.

Αλλά, πού βρεθήκαν, ξαφνικά, μπροστά μας, όλοι αυτοί οι περιορισμοί, οι οποίοι μπορούν να απαγορεύουν τις ελεύθερες εκδηλώσεις και

εκφράσεις μας και να ακυρώνουν, τελικά, τη δημιουργικότητά μας; Ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα;

«Μα ποιος άλλος; Αυτή η ίδια, Η Ελευθερία!», άκουσα αναπάντεχα μια φωνή, από τα δεξιά μου. Γύρισα και είδα στο διπλανό τραπέζι έναν αγέρωχο αστρογάλλο. Μου χαμογέλασε, καλόκαρδα και, σκύβοντας προς το μέρος μου, μου είπε εμπιστευτικά: «Από ώρα ακούω τις σκέψεις σου και νοιώθω τον πόνο σου. Τα έχω περάσει κι εγώ αυτά. Κι εγώ την Ελευθερία ψάχνω, αλλά όχι αυτήν που σου είπαν...»

«Μα πώς, ...», πήγα να ρωτήσω, αλλά εκείνος με πρόλαβε: «Θα σου πω και το πώς, αλλά άκουσε πρώτα την δική μου ιστορία...»

« Πριν πολλά χρόνια, όταν ήμουν νέος ακόμα, είχα έναν γείτονα, παλαιστής στο επάγγελμα. Όταν, κάποια στιγμή, διάβασε και αυτός τον ορισμό που σου έδωσαν οι φίλοι διαμαρτυρούμενοι του Συντάγματος – αυτός ο ορισμός κυκλοφορεί από πολύ παλιά – έμαθε, τότε, ότι είναι κι αυτός ελεύθερος να εκδηλωθεί και να εκφραστεί, χωρίς περιορισμούς. Έτσι, κάποια ώρα, που εγώ δημιουργούσα με πάθος νέους ήχους (στην διαπασών βέβαια), με την heavy metal κιθάρα μου, μπήκε μέσα, έξαλλος, την άρπαξε και την έσπασε (ευτυχώς, όχι επάνω μου) σε εκατό κομμάτια, φωνάζοντας: «Δηλαδή, εγώ δεν είμαι ελεύθερος να κοιμάμαι ήσυχος; Μου έχεις σπάσει τα νεύρα!». Κι έφυγε απειλώντας θεούς και δαίμονες!

... Ναι, αλλά εμένα αυτή τη μουσική μου άρεσε να ακούω, μέρα-νύχτα. Έτσι, που λες, η δημιουργικότητά μου πέθανε από ... ανακοπή!» μου είπε γελώντας.

«Αλλά, το δράμα δεν σταμάτησε εκεί» συνέχισε. «Και άλλα γεγονότα, που συνέβησαν αργότερα, με τρομοκράτησαν και φύτεψαν φόβους στην ψυχή μου. Παράδειγμα, οι ειδήσεις και οι συζητήσεις στα Κανάλια και στα Media, που φέρνουν όλο την καταστροφή και τη συνομωσία. Την μια η οικονομική κρίση, την άλλη το Μεταναστευτικό, τα Μνημόνια, η Πανδημία... Λες και το κάνουν επίτηδες. Οι άνθρωποι, βέβαια, παρουσιαστές και συζητητές, επιστήμονες, ειδήμονες, δημοσιογράφοι, πολιτευτές, κ.ά. έλεγαν ελεύθερα τη γνώμη τους. Έφεραν και στοιχεία. Και όλοι συμφωνούσαν! Κατάφεραν, όμως, τελικά να με φοβίσουν τόσο που έβλεπα παντού ανέχεια, μετανάστες, τους Γερμανούς να ξανάρχονται, συνωμότες αλλά και τους κορωνοϊούς να πετάνε σαν κουνούπια γύρω μου. Αναγκάστηκα, δε, να κάνω και τέταρτο εμβόλιο, προληπτικά... κι από τότε φοράω και διπλή μάσκα, ακόμα και στον ύπνο μου. Ο φόβος είναι ... φόβος.»

Όσο για την Αμάθεια, την Αγνοία που λες κι εσύ, τι να σου πω. Νομίζω ότι τα ήξερα όλα ή, έστω, σχεδόν όλα! Κάποια στιγμή, ευτυχώς, με φώτισε ο Θεός και κατάλαβα πως «δεν γνώριζα πόσα δεν γνώριζα», κι ας φωνάζει εδώ και 2,500 χρόνια, ο πατέρας μας, ο Σοφός Σωκράτης, «Εν οίδα, ότι ουδέν οίδα!» (Εγώ, ένα ξέρω, ότι δεν ξέρω τίποτα!).

Κι ακόμα, κάνοντας μια αναδρομή στη δική μου παιδεία, ανακάλυψα πως, τελικά, είναι η ΑΓΝΟΙΑ που διδάσκει στα σχολεία, αφού η Αμάθεια καλλιεργείται

συστηματικά και σε ... βάθος!

Έτσι, μετά από όλα αυτά, το πρώτο πράγμα που έκανα, ήταν να πάω να διορθώσω τον ορισμό, που μου είχαν δώσει κι εμένα, από παλιά,

αυτόν που σου έδωσε ο φίλος με την 'ντουντού-κα'. "Έτσι, έγγραφα κι έβαλα, έξω και μέσα από την πόρτα του σπιτιού μου, μια πινακίδα: Ελευθερία είναι να εκδηλώνεσαι και να εκφράζεσαι, χωρίς κανέναν περιορισμό, αλλά μέσα στα όρια σου!"

«Σε αφήνω τώρα», μου είπε, καθώς σηκωνόταν όρθιος. «Έχω ραντεβού με τα εγγόνια μου στην παιδική χαρά. Πάω να παίξω κι εγώ μαζί τους. Μέσα στην Ελευθερία υπάρχει Χαρά και Ζωή. Αυτό να το θυμάσαι από εμένα.» Με χαιρέτισε εγκάρδια κι έφυγε.

Μετά από αυτά, εγώ έπεσα σε βαθιά περι-συλλογή.

Η διόρθωση του ορισμού με έκανε να περάσω σε ένα άλλο επίπεδο συλλογισμών...

Έχει ο άνθρωπος όρια; Και ποια είναι αυτά; Ποιος τα αποφασίζει; Οφείλει να παραμένει μέσα σ' αυτά; Οφείλει να τα ξεπερνά; Πώς και πότε τα ξεπερνά; Και συλλογίζομαι:

– Ναι, ο άνθρωπος έχει όρια! Έχει όρια στις ανάγκες του, έχει όρια στα καθήκοντά του, έχει όρια στις ικανότητές του. Και ιδού γιατί, όταν κινείται μέσα σε αυτά τα όρια, είναι Ελεύθερος! Γιατί τα όρια δεν περιορίζουν, αλλά καθορίζουν!

1) Η ίδια η σωματική του κατασκευή έχει, σαφώς, καθορισμένα γενετικά χαρακτηριστικά, τα οποία καθορίζουν τα όριά της δηλ. τις φυσικές του ανάγκες. Αυτά είναι τα φυσικά του όρια και οι βαθμοί της ελευθερίας του.

Κινούμενος μέσα σε αυτά τα όρια, ο άνθρωπος ικανοποιεί τις ανάγκες του και παραμένει υγιής,

ωραίος και μακρόβιος, κατά το δυνατόν (και όχι 'πάση θυσία'). Αυτό είναι Ελευθερία, για το σώμα!

Το σώμα του αναπτύσσεται, δηλαδή, διευρύνει τα όριά του, υπακούοντας όμως και πάλι σε κάποιους φυσικούς νόμους.

Έτσι, γίνεται ολόενα και πιο δημιουργικό, επο-μένως, γίνεται ολόενα και πιο ελεύθερο. Όταν μάλιστα αγνοεί και παραβαίνει αυτά τα όρια, εξαντλείται, τραυματίζεται, αρρωσταίνει, ακρω-τηριάζεται, έως και πεθαίνει με βίαιο θάνατο. Φαίνεται πως κι εδώ, η «άγνοια (του φυσικού) νόμου» τιμωρείται!

Το κλειδί της σωματικής ελευθερίας είναι το «Μέτρο». Η κατάχρηση και η αποχή οφείλουν να, χρησιμοποιούνται 'θεραπευτικά, χρειάζονται μόνον για να εξουδετερώσουν η μία την άλλη. Αν φας πολύ, κάνε δίαιτα. Αν αδυνάτισες πολύ, φάε περισσότερο. Αν πονάς, αναπαύσου...

Το Μέτρο είναι η Ισορροπία της πλάστιγγας

που ταλαντεύεται μεν, αλλά δεν ανατρέπεται. Οι εθισμοί στο σώμα γέρνουν αργά, αλλά σταθερά, την πλάστιγγα προς την ανατροπή. «Και μην αφήνεις το σώμα σου να εθίζεται σε τίποτα» συμβουλεύει ο Σοφός Πυθαγόρας.

2) Η ψυχική του σύνθεση έχει κι αυτή, κατά ανάλογο τρόπο, τον δικό της χαρακτήρα, τις δικές της ευαισθησίες, τις δικές της προδιαγραφές, που καθορίζουν τις ψυχικές ανάγκες, που οφείλουν και αυτές να ικανοποιούνται. Αυτές οι ανάγκες είναι τα λεγόμενα 'Καθήκοντα'!

Ως 'Καθήκον', δεν εννοώ καθόλου το κοινό 'επαγγελματικό καθήκον', αλλά το 'Ηθικό Καθήκον', αυτήν τη βαθιά και αυθόρμητη ανάγκη της ψυχής να επιβάλλει μια πειθαρχία (στον εαυτόν της, βέβαια) και να αναλάβει μια προσωπική εργασία, που θα της επιτρέψει να αναπτύξει την ιδιαίτερη κλίση της, το ταλέντο της, για να μοιράσει ελευθέ-ρα την ιδιαίτερη δημιουργικότητά της και στις άλλες ψυχές, όπως ακριβώς τα άνηθ μοιράζουν το άρωμά τους και προφέρουν το νέκταρ τους.

Κάθε ψυχή νιώθει αυτήν τη λαχτάρα, να εκπληρώσει αυτό το καθήκον της, που είναι καθήκον προς τον εαυτόν της, γι' αυτό και αναζητά με πάθος να αυτοσχεδιάσει τον ρόλο της μέσα στο θέατρο της Ζωής, να βρει τη θέση για την οποία το πεπρωμένο την έχει επιλέξει.

Όταν, όμως, αυτό το υπέροχο Καθήκον βρίσκει εμπόδια και περιορισμούς, που απειλούν τη σωματική της υπόσταση ή/και την τύχη των ανθρώπων που αγαπά, συμβιβάζεται και γίνεται ... 'επάγγελμα' και 'δουλεία'..

Έτσι ξεχάστηκε η ψυχή, κι ο άνθρωπος, 'με την ψυχή στο στόμα', τρέχει κάθε μέρα για 'δουλεία' και όχι για 'δημιουργία'. Λίγοι είναι οι 'τυχεροί' εκείνοι, οι οποίοι μπο-ρούν ακόμα να δημι-ουργούν και όχι να... 'παράγουν'.

Το 'Ηθικό Καθήκον' είναι, λοιπόν, η ουσία και το άλλο όνομα της 'ψυχικής Ελευθερίας'.

Ας μην μας τρομάξει η ομώνυμη παρανόηση και προκατάληψη. Μιλώ για τη 'φυσική ηθική' που συμπληρώνει, δικαιώνει και εξωραϊζει τη σωματική φύση (για περισσότερα βλέπε σε προηγούμενο άρθρο Στοχασμοί... - Ορθός Λόγος). Η δυσκολία μιας 'φυσικής ηθικής', τόσο στην κατανόησή της όσο και στην εφαρμογή της, μας βεβαιώνει σαφώς ότι πρόκειται για άλλη μια Ελευθερία.

Κι όπως το Μέτρο είναι το κλειδί της σωματικής Ελευθερίας, που γεμίζει με υγεία και ομορφιά τα σωματικά όρια, έτσι ανάλογα, και η Αρμονία των σχέσεων, που υποστηρίζεται πάντοτε

από τη Φιλία (ή Καλοσύνη), είναι το κλειδί της ηθικής, της ψυχικής Ελευθερίας.

3) Τέλος, η πνευματική υπόσταση του ανθρώ-που φέρει μέσα της την ιδιαίτερη αρετή την οποία προορίζεται, ως άλλον σπόρο, να εκδη-λώσει και να εκφράσει πάνω στην γη.

Δείτε το μικρό βελανίδι, πώς μπαίνει μέσα στο χώμα και, μετά από λίγο, βγαίνει ξανά στον ήλιο και στον αέρα για να γίνει πελώρια βελανιδιά! Από το βελανίδι θα βγει η μεγάλη βελανιδιά. Από τη μεγάλη βελανιδιά θα βγει το μικρό βελανίδι. (Τι θα γινόμαστε χωρίς αυτήν την υπέροχη λογική της Φύσεως!)

Ιδού η πνευματική Ελευθερία, ιδού και τα όρια της: «Να είσαι ο εαυτός σου!»

«Λογική» είναι το όνομα της πνευματικής Ελευθερίας. Κι ας μην τη συγχέουμε με την ακα-δημαϊκή λογική, διότι η Λογική για την οποία μιλάω είναι και ηθική και φυσική. Και είναι και ηθική και φυσική διότι η Λογική διδάσκεται σε όσους μελετούν και θαυμάζουν τη σειρά και την τάξη των πραγμάτων της Φύσεως.

Και, θα τολμήσω να εξηγήσω τα ανεξήγητα:

-Η Λογική είναι η φυσική Ηθική, είναι η Ηθική της Φύσεως.

-Η Ηθική είναι η λογική της Φύσεως, είναι η Φυσική Λογική.

-Η Φύση είναι η λογική της Ηθικής, είναι η Ηθική της Λογικής.

Συμπέρασμα

Τι είναι λοιπόν 'Ελευθερία';

Ελευθερία είναι να γνωρίζεις τα όριά σου, να τα κρατάς καθαρά, να τα αξιοποιείς, αλλά και να τα επεκ-τείνεις, πάντοτε με τρόπο φυσικό, ηθικό και λογικό, χωρίς να παρεμποδίζεις τις ελευθερίες των άλλων.

Να γνωρίζεις τα όρια σου, σημαίνει να γνωρίζεις τον εαυτόν σου.

Να γνωρίζεις τον εαυτόν σου, σημαίνει να αγαπάς τον εαυτόν σου.

Να αγαπάς τον εαυτόν σου, σημαίνει να ελευθερώνεις τον εαυτόν σου, όχι από τα όριά σου, αλλά από τους περιορισμούς σου: την Άγνοια, τον Φόβο και τη Βία, που εσύ ο ίδιος επιλέγεις σε στιγμές αδυναμίας.

Τέλος, να είσαι Ελεύθερος, σημαίνει να γνωρίζεις και να σέβεσαι την Αλήθεια, τη δική σου και των άλλων, και όλων των πλάσμάτων της γης, αλλά και του πλανήτη που σε φιλοξενεί μέσα στην αγκαλιά του.

Χαίρε, και να μη ξεχνάς τα σοφά λόγια:

«τὸ εὐψυχον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐδαιμον».

(Ο γονατισμένος είναι ελεύθερος, και ο ελεύθερος είναι ευτυχισμένος!)

...διότι θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία!

Ανδρέας Προκοπίου

Ορθός Λόγος, Τεύχος 21, Μαρτίου 2021

orthos logos

Αρχειακή Σελίδα 21

Προηγούμενα Τεύχη • Συντάκτες

Καλωσήρθατε στο πρώτο ελληνικό μέσο επικοινωνιακής δημοσιογραφίας.

Εδώ επαναπροσδιορίζουμε την έννοια της "ενημέρωσης".

Χωρίς εξάρτηση από διαφημίσεις

Πόροι μας, η υποστήριξή σας!

Μια διαφορετική οπτική

Το περιοδικό για όσους θέτουν ερωτήσεις και αναζητούν λύσεις...

- 1) Αναδεικνύουμε τη λογική απέναντι στη σύγχυση
- 2) Προάγουμε τη διαλεκτική συζήτηση, τη συνεργασία και την οικοδόμηση συναινετικής...
- 3) Δείχνουμε πως ο κόσμος του σήμερα θα μπορούσε να είναι αόριος...
- 4) Παρουσιάζουμε μια πολυδιάστατη και πληρέστερη εικόνα του κόσμου...
- 5) Αποτέλεσμα ανεξάρτητη έκδοση με υψηλή κοινωνική αξία...

Μια "ιδέα" και όχι απλά μια έκδοση... Απευθυνόμαστε σε όσους έχουν "κουραστεί" από την ατελείωτη κριτική, τη συγκρουσιακή ρητορική και την εν γένει έλλειψη "λογικής" (ορθού λόγου) στα καθημερινά πολιτικά και κοινωνικά πεπραγμένα, σε όλους όσοι αναζητούν και επιζητούν το "θετικό και αισιόδοξο", σε όσους αναρωτιούνται "και τώρα Τι;"

Τεύχος 28 Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2021

Ελευθερία & Υπευθυνότητα EDITORIAL

Λόγος περί Ελευθερίας προτροπειακός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Η κληρονομιά του Αλμπέρ Καμύ για την Ελευθερία

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Η Δημοκρατία χθες και σήμερα

ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΛΟΓΟΥ

Ο ιός του παραλογισμού και οι συνέπειές του... ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ελευθερία του Τύπου & Παραπληροφόρηση... ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ, ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΛΟΓΟΥ

Κλιματική κρίση και ανάπτυξη

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΒΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

COP26: Τίποτα δεν πήγε χαμένο

ΝΑΤΑΣΑ ΣΤΑΣΙΝΟΥ

Παγκόσμια Διακοινοβουλευτική Ένωση Ελληνισμού

Ελληνική διασπορά: Το καλύτερο «κεφάλαιο» της Ελλάδας. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΝΕΥΡΑΔΑΚΗΣ

Ελλάδα - Τουρκία (1996-2021) & η Οικονομική Παγίδα του Θεοκυδίδη... ΙΩΑΝΝΗΣ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΑΛΑΒΡΑΚΟΣ

Διεθνές Έτος Δημιουργικής Οικονομίας 2021: Αναγέννηση μέσα από τις σιχάτες... ΝΤΟΡΙΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ριζική Οργανωτική και Κοινωνική Αλλαγή... (Μέρος 2ο) ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΝΕΥΡΑΔΑΚΗΣ

Είναι τέχνη να λες... Την αλήθεια

Μια ωραία νεαρή κυρία ήταν στο αεροπλάνο από Ηνωμένες Πολιτείες προς Αθήνα δίπλα σε ένα ιερέα.

- Πάτερ μου να σας ζητήσω μια χάρη; ρωτάει η κυρία.

- Φυσικά κόρη μου, τι μπορώ να κάνω; απαντά ο αγαθός ιερέας.

- Να σας πω, αγόρασα ένα πολύ ακριβό δώρο, δηλαδή ένα σουπερ ηλεκτρονικό πιστολάκι μαλλιών για τα γενέθλια της μητέρας μου που είναι πάνω από το όριο του τελωνείου και φοβάμαι ότι... θα μου το κατασχέσουν αν δεν πληρώσω το τέλος. Μήπως υπάρχει κάποιος τρόπος να το περάσετε από το τελωνείο για μένα; Κάτω από τα ράσα σας μήπως;

- Θα ήθελα να σε βοηθήσω παιδί μου, αλλά πρέπει να σε προειδοποιήσω: δεν θα πω ψέματα.

- Μα πάτερ μου, κανείς δεν θα σας κάνει ερωτήσεις έτσι που έχετε αγαθό πρόσωπο και είστε και ιερέας.

Προσγειώνονται λοιπόν, αποβιβάζονται και όταν φτάνουν στο τελωνείο η κοπέλα αφήνει τον ιερέα να περάσει πρώτος.

Εκεί ρωτούν τον ιερέα:

- Πάτερ έχετε τίποτα να δηλώσετε;

- Από το κεφάλι μου μέχρι τη μέση μου, δεν έχω τίποτα να δηλώσω, απαντά ο ιερέας.

Ο τελωνειακός φυσικά βρήκε την απάντησή παράξενη και ξαναρωτά:

- Και έχετε τίποτα να δηλώσετε από τη μέση σας μέχρι το πάτωμα;

- Ναι, έχω ένα θαυμάσιο εργαλείο σχεδιασμένο για χρήση μιας γυναικάς, αλλά το οποίο είναι έως τώρα αχρησιμοποίητο.

Ξεσπώντας στα γέλια ο τελωνειακός λέει:

- Περάστε πάτερ, ο επόμενος...

<https://www.facebook.com/562304843811354/posts/3798311163544023/>

Σταλαγματιές από το Γεροντικό

Κάποια στιγμή στον ουρανό ζήτησε ο Θεός από τους Αγγέλους να του φέρουν τα πιο πολύτιμα πράγματα, που υπάρχουν στη γη. Οι Άγγελοι ξεκίνησαν και έμαζαν ολόκληρη τη γη. Πολλοί ομολογουμένως έφεραν πολλά ωραία και πολύτιμα πράγματα.

Ξεχώρισαν όμως τρεις.

Ο ένας έφερε και απέθεσε στον θρόνο του Θεού ένα ωραιότατο μαργαριτάρι. Ήταν μια σταγόνα ιδρώτα. Είχε πέσει από το μέτωπο κάποιου που τίμια προσπαθούσε να ζήσει την οικογένειά του.

-Ωραίο το εύρημα σου, είτε ο Θεός, αλλά υπάρχει και πιο ωραίο από αυτό.

Ήρθε τότε δεύτερος Άγγελος. Αυτός απέθεσε με σεβασμό μπροστά στον Θεό ένα κατακόκκινο ρουμπίνι. Ήταν μια σταγόνα αίματος ενός ήρωα, που είχε πέσει στο πεδίο της τιμής. Οι Άγγελοι έμειναν εκστατικοί. Ασφαλώς αυτός θα κέρδιζε το βραβείο.

-Υπάρχει κάτι πιο πολύτιμο ακόμη, είπε ο Θεός.

Τότε όλοι στράφηκαν προς το μέρος του τρίτου Αγγέλου, που εκείνη την ώρα ερχόταν και με πολλή ευλάβεια άφησε να κυλίσει στον θρόνο του Θεού ένα αστραφερό διαμάντι, που όμοιο μ' αυτό ποτέ δεν είχαν δει. Ήταν ένα δάκρυ κάποιου αμαρτωλού, που γοναπιστός ομολογούσε τις αμαρτίες του μπροστά στον πνευματικό.

-Αυτό είναι το πιο πολύτιμο πράγμα, είπε τότε ο Θεός και το βραβείο δόθηκε στον τελευταίο άγγελο. Αλήθεια, πόσο αξίζει η μετάνοια και η εξομολόγηση.

Αυτό το βραβείο ο ίδιος ο Κύριος, που λέγει «Λέγω υμίν ότι ούτω χαρά έσται εν τω ουρανω επί ένι άμαρτωλώ μετανοούντι... ούτω, λέγω υμίν, χαρά γίνεται ενώ-πιον των αγγέλων του Θεού επί ένι άμαρτωλώ μετανοούντι» (Λουκά ιε' 7, 10).

<https://invite.viber.com/?g2=AQBGg%2F3uqI9oqUw2thChrAzBEquQ8wFpgVTxQwIw5%2FInqGps%2F%2BdzrswunuYyL5pf>

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Bruckert Harald, Ανδρέα Αναστασόπουλο, Ιωάννη Δώδο, Σπύρο Σαμπρίδο, Νικόλαο Τζίγκουρα και Ανώνυμο Δωρητή.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντι στεφάνου: την Ελληνική Εταιρεία

Ομοιοπαθητικής Ιατρικής στη μνήμη της ιατρού Ελένης Καλύβα.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Μονοτονία

Την μια μονότονη ημέρα άλλη μονότονη, απaráλλακτη ακολουθεί. Θα γίνουν τα ίδια πράγματα, θα ξαναγίνουν πάλι η όμοιες στιγμές μας βρίσκουνε και μας αφήνουν.

Μήνας περνά και φέρνει άλλον μήνα. Αυτά που έρχονται κανείς εύκολα τα εικάζει· είναι τα χθεσινά τα βαρετά εκείνα. Και καταντά το αύριο πια σαν αύριο να μη μοιάζει

Κωνσταντίνος Καβάφης

Είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια

Ό,τι αρχίζει ωραίο τελειώνει με πόνο
Οι πικραμένες καρδιές το ξέρουνε μόνο
Είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια
Ο βοριάς θα στα κάνει συντρίμια, κομμάτια
Στη ζωή ξεκινάμε με όνειρα χίλια
Τα γκρεμίζει ο πόνος, η φτώχεια κι η ζήλια
Είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια
Πικραμένοι κι οι δυο κλαίμε τη συμφορά μας
Τη χαμένη αγάπη, την πρώτη χαρά μας
Είναι κακό στην άμμο να χτίζεις παλάτια

Μπάμπης Τσοτίνης

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Έπι κοινωνία έν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλελή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρούλακη, Τάσος Κουλουριδης, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Τζόνια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κασιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Η «Τιμωρία» του Θεού...*

Ζούσε ολόκληρη η οικογένεια, κάπου 30 ψυχές από τον 80χρονο παππού μέχρι και τα δισέγγονα στον περιφραγμένο με ψηλή μάντρα χώρο όπου κατέβαινε για τον χειμώνα.

– Παππού, ρώτησε ένα βράδυ ο δεκαοχτάχρονος εγγονός, γιατί ο Θεός μάς τιμωρεί αν ξεφύγουμε από τον νόμο του;

– Πήγαινε παιδί μου, φέρε ξύλα για τη φωτιά και θα τα πούμε μετά.

Το παιδί τυλίχτηκε στη χοντρή κάπα του και βγήκε για να φέρε ξύλα. Όμως ξαφνικά άκουσε ένα γρύλλισμα, και πράγματι κατάλαβε κάποιον αγρίμι κοντά στη μάντρα. Χωρίς να το σκεφτεί άρπαξε από την αποθήκη ένα όπλο και όρμησε να σκοτώσει το αγρίμι.

Ήδη είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει και κυνηγώντας το ζώο ήταν σίγουρος ότι θα το έπιανε. Όμως το αγρίμι ξεμάκρυνε, η νύχτα έπεφτε πια για καλά και είχε ήδη μπει πια στο μεγάλο χιονισμένο δάσος. Άρχισε να φοβάται. Τι έπρεπε να κάνει; Μέχρι τότε δεν τον

έπαιρναν οι μεγάλοι κοντά τους και ήξερε ότι το κυνήγι στο δάσος γινόταν μόνο την ημέρα.

Ξαφνικά άκουσε πάλι το γρύλλισμα, όμως άκουσε και άλλα και κατάλαβε. Το ζώο τον είχε παρασύρει και τώρα ολόκληρη η αγέλη τον είχε κυκλώσει. Το άλογο αφηνίσσε και τον έριξε κάτω και αρπάζοντας το όπλο του εκπιρσοκρότησε μέσα στη νύχτα, όμως τα θηρία παρόλο που για λίγο σάστισαν όρμησαν πάλι πάνω του.

Τότε άρπαξε ένα κλαδί και ανέβηκε σε ένα δέντρο. Η νύχτα προχωρούσε παγερή και αυτός σκεφτόταν πια τον σίγουρο θάνατο ξυλιασμένος πάνω στο δέντρο.

Κι όμως ξαφνικά μακριά στην κοιλάδα άκουσε τον ήχο κυνηγετικού βούκινου. Τον έψαχναν! Όμως δεν μπορούσε να απαντήσει γιατί δεν είχε πάρει μαζί του το δικό του βούκινο. Τελικά μετά από πολλή ώρα τον βρήκαν και τον μετέφεραν στο σπίτι. Όταν πια συνήλθε, ρώτησε τον παππού:

– Ποια θα είναι η τιμωρία μου που παρέβηκα τους νόμους της οικογένειας;

Ο παππούς χαμογέλασε και είπε:

– Τιμωρία είναι όλη αυτή η ταλαιπωρία που πέρασες. Το ίδιο κάνει και ο Θεός. Ρίχνει τις ακτίνες της αγάπης Του σε όλη την γη αδιάκωπα. Δεν είναι κρίμα να καταδικάσουμε τον εαυτό μας διαλέγοντας εμείς με πείσμα την σκιά;

<https://www.vimaorthodoxias.gr/perizois/didagma-i-timoria-tou-theoy-2/>

10 Μυστικά για επιτυχία και εσωτερική γαλήνη Από το βιβλίο του Dr. Wayne Dyer

Dr. Wayne Dyer

τα 10 Μυστικά του Dr. Wayne Dyer

για επιτυχία
και εσωτερική γαλήνη

ΒΙΒΛΙΟΣ

Αϊνστάιν : «Υπάρχουν μόνο 2 τρόποι για να ζήσεις τη ζωή σου. Ο ένας είναι σαν τίποτα να μην είναι θαύμα. Ο άλλος είναι σαν όλα να είναι θαύμα».

Δεν μπορείς ποτέ να χωριστείς από ό,τι σε δημιούργησε. Όταν στο μυαλό σου είσαι χωρισμένος από την πηγή σου, χάνεις τη θεϊκή σου δύναμη, τη δύναμη της πηγής σου, που είναι η αστείρευτη δύναμη της δημιουργίας, του θαύματος και της χαράς της ζωής. Το εγώ σε κάνει να πιστεύεις πως υπάρχουν εχθροί από τους οποίους πρέπει συνεχώς να φυλάγεται. Το εγώ σου σε κρατά διαρκώς σε μια κατάσταση φόβου, ανησυχίας και άγχους. Είσαι ο αγαπημένος. Ένα θαύμα. Μέρος μιας αιώνιας τελειότητας. Ένα κομμάτι της Θεϊκής Διάνοιας που στηρίζει τα πάντα και τους πάντες σε αυτόν τον πλανήτη. Κάθε φορά που νιώθεις φόβο, απόρριψη του εαυτού σου, αγωνία, ενοχή ή μίσος, απαρνείσαι τη θεϊκή σου υπόσταση.

Χριστός : «Ακόμα και ο πιο ασήμαντος από εσάς μπορεί να κάνει όλα όσα έκανα εγώ και ακόμα περισσότερα».

Εσύ είσαι Θεός, όχι πάνω από τους άλλους και καλύτερος από κάθε άλλον, αλλά είσαι αιώνια ενωμένος με την πηγή σου, την πανταχού παρούσα δύναμη της αγάπης, που ποτέ δεν σε εγκαταλείπει και ποτέ δεν στερεύει.

Σοφία είναι να αποφεύγεις κάθε σκέψη που σε αποδυναμώνει.

Ουίλιαμ Τζέιμς : «Πίστεψε πως τη ζωή αξίζει να τη ζεις και η πίστη σου θα το κάνει πραγματικότητα».

Σαϊτζήρ : «Τίποτα δεν υπάρχει αν δεν το δημιουργήσει η σκέψη μας». Αληθινή σοφία είναι να αποβάλλεις τις σκέψεις που σε αποδυναμώνουν. Όταν χρησιμοποιείς τον νου σου για να αποκτήσεις ισχύ, προσφεύγεις σε ό,τι βελτιώνει και εξυψώνει το πνεύμα σου. Η ισχύς σε ωθεί να ζεις και να δημιουργείς στον μέγιστο βαθμό των δυνατοτήτων σου και εμπεριέχει συμπόνια. Η δύναμη προϋποθέτει κίνηση. Σε αυτό διαφέρει από την ισχύ, που είναι μια στατική κατάσταση που δεν κινείται ποτέ ενάντια σε τίποτα. Η δύναμη συνδέεται με την επίκριση, τον ανταγωνισμό και την

επιβολή στους άλλους. Οι σκέψεις ισχύος σε γεμίζουν ενέργεια, γιατί δεν ζητούν τίποτα από εσένα. Η σκέψη που καταβάλλει τους περισσότερους ανθρώπους είναι η ντροπή, που φέρνει ταπείνωση. Εάν συντηρείς σκέψεις ντροπής για κάτι που έγινε στο παρελθόν, καταβάλλεις τον εαυτό σου σωματικά και ψυχικά. Για να αποβάλλεις τις δικές σου σκέψεις ντροπής πρέπει να έχεις τη θέληση να ξεχάσεις, να θεωρήσεις όσα έκανες στο παρελθόν σαν μαθήματα που έπρεπε να πάρεις και να ενωθείς ξανά με την πηγή σου, μέσω της προσευχής και του διαλογισμού.

Μετά την ντροπή, η ενοχή και η απάθεια είναι οι σκέψεις που σε καταβάλλουν περισσότερο. Προκαλούν συναισθήματα μομφής και απελπισίας. Το να ζεις μέσα στην ενοχή σημαίνει να παραλύεις στο παρόν, για κάτι που ήδη έχει περάσει. Η ενοχή φεύγει με σκέψεις αγάπης και σεβασμού για τον εαυτό σου, που σε ενισχύουν. Μπορείς να ορκιστείς ότι θα γίνεις καλύτερος από ό,τι ήσουν και έτσι πραγματικά να δοκιμάσεις την ευγένεια της ψυχής σου. Οι σκέψεις απάθειας δημιουργούν απόγνωση. Η απάθεια πηγάζει από τη μεμφιμορία και από μια ανάγκη να ασχολείσαι συνεχώς με κάτι για να μην πλήττεις. Άλλες χαρακτηριστικές σκέψεις που συναγωνίζονται για να σε εξουθενώσουν είναι ο φόβος και ο θυμός. Η αληθινή αγάπη διώχνει κάθε φόβο. Ό,τι φοβάσαι το εχθρεύεσαι και τελικά αρχίζεις να το μισείς. Όταν νιώσεις τον εαυτό σου φοβισμένο, σταμάτα αμέσως και ζήτησε από τον Θεό να μπει στο παιχνίδι. «Δεν ξέρω πώς να το χειριστώ, αλλά ξέρω ότι είμαι ενωμένος με Εσένα, τη θαυματουργή, δημιουργική δύναμη του σύμπαντος. Θα αποσύρω το εγώ μου και θα το παραδώσω σε Εσένα». Δεν χρειάζεται να θυμώσεις για να διορθώσεις μια αδικία ή να εργαστείς για έναν καλύτερο κόσμο. Όταν γίνεις περισσότερο γαλήνιος, το μόνο που θα έχεις να προσφέρεις είναι γαλήνη. Οι στιγμές σύγχυσης δεν θα προκαλούν θυμό, θα σε βοηθούν να κατανοήσεις καλύτερα και αυτό θα σε κεντρίσει να βρεις λύση. Κάθε σκέψη θυμού σε απομακρύνει από την αγάπη και σε στρώχνει στη βία και την εκδίκηση, που εξουθενώνουν όλους όσους εμπλέκονται.

Σκέψεις που ενισχύουν.

Όταν μεταποτίζεσαι από μια σκέψη χαμηλής συχνότητας ενέργειας σε μια σκέψη ανώτερης συχνότητας, περνάς από την εξασθένηση στην ενίσχυση. Όταν μεταποτίζεις τη σκέψη σου σε αγάπη και εμπιστοσύνη για τους άλλους, ενισχύεσαι. Μόλις συνειδητοποιήσεις ότι οι σκέψεις σου είναι η πηγή της δικής σου πραγματικότητας, γίνεσαι περισσότερο προσεκτικός με τις σκέψεις σου. Οι ευτυχισμένες σκέψεις δημιουργούν ευτυχισμένα κύτταρα. Η υγεία σου καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από τις σκέψεις που κάνεις. Ο νους σου λέει στο σώμα σου να παράγει τα «φάρμακα» που χρειάζεται για να σε κρατήσει υγιή. Πρόγονος κάθε πράξης είναι η σκέψη. Οι σκέψεις που σε ενισχύουν είναι σκέψεις γαλήνης, χαράς, αγάπης, αποδοχής και προθυμίας. Έτσι φτάνεις σε μια κατάσταση εσωτερικής ευδαιμονίας, όπου η ηρεμία αντικαθιστά την πάλη, ο σεβασμός για τη ζωή αντικαθιστά τη λαχτάρα και την αγωνία και η κατανόηση εκτοπίζει την περιφρόνηση. Έτσι γίνεσαι αισιόδοξος. Σε κάθε στιγμή της ζωής σου, γνώριζε πως έχεις επιλογή για το είδος των σκέψεων που επιπρέπει να μπαίνουν στον νου σου. Διάλεξε να αποφεύγεις τις σκέψεις που σε αποδυναμώνουν και τότε θα γνωρίσεις την αληθινή σοφία.

Μ' ένα βιβλίο συζητώ

Πρόγραμμα κοινωνικοποίησης βιβλιόφιλων & βιβλίων

μάστορας 13

Διάρκεια: Οκτώβριος 2021 - Μάιος 2022

Ένα βιβλίο ζητά
τον... μάστορά του
γίνε εσύ!

Βιβλία με... καλή ενέργεια ανοιχτά
για συζήτηση!

Μοιράσου ένα

Ιδέες που σε συγκινούν.

Άνοιξε συζήτηση με βιβλιόφιλους.

Κάνε διάλογο, επικοινωνία

*Τα βιβλία με αστερίσκο έχουν ήδη "μάστορα"!

Τότε που το νερό πολεμούσε τη φωτιά Λ. Μαυροκεφάλου, εκδόσεις Momentum

Ο μύθος που αιώνες τώρα αιχμαλωτίζει τη φαντασία μας... Σε χρόνους παμπάλαιους, στην ομίχλη της προϊστορίας, περιτριγυρισμένο από τον ωκεανό, κυριαρχούσε το βασίλειο της Ατλαντίδας. Ο πλούτος, τα λαμπερά παλάτια, οι ναοί, τα θαύματα της τεχνολογίας, ήταν η μία όψη της. Στη σκοτεινή πλευρά της όμως, επικρατούσαν κατακτητικοί πόλεμοι, σκλάβοι, αδικία, απληστία. Στον θρόνο της ο βασιλιάς Κρόνος, κρατά φυλακισμένα τα παιδιά του στα φοβερά Τάρταρα ώστε να μην του πάρουν την εξουσία. Η μάχη ανάμεσα στις δυο βασιλικές γενιές του Κρόνου και του Ζήνα -η γνωστή Τιτανομαχία- είναι σκληρή. Το ίδιο και η μάχη των φυσικών δυνάμεων, της φωτιάς και του νερού, που θα διεκδικήσουν την Ατλαντίδα και θα την κάνουν Μύθο. Ηφαιστειαί ξερνούν λάβα, τα κύματα της θάλασσας, βουνά! «Πολεμάνε μανιασμένα η φωτιά και το νερό ποιο να πρωτοχαλάσει τη στεριά»...

Ένα συναρπαστικά δοσμένο μυθιστόρημα που θα γοητεύσει νέους και μεγάλους!!

Η πιο πολύτιμη πιαμάτεια - Ένα παραμύθι Ζαν-Κλωντ Γκρούμπτεργκ, Εκδόσεις Πόλις

Νουβέλα κοινωνική, Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ένα ουμανιστικό «παραμύθι», ένας ύμνος στην αγάπη! Ένα δάσος και γύρω του, ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και όσοι έζησαν την πείνα, το κρύο, τη φρίκη του. Η ιστορία μιας φτωχής γυναίκας που περιέθαλψε ένα μωρό πεταμένο απ' το τραίνο. Οι συγκλονιστικές δυσκολίες αλλά και η αναπάντεχη βοήθεια που εισέπραξε από τον Θεό ή από την καλοσύνη ανθρώπων με καρδιά. «Ορίστε, αυτό είναι το μόνο πράγμα που αξίζει να υπάρχει στις ιστορίες και στην αληθινή ζωή. Η αγάπη, η αγάπη που δίνουμε στα παιδιά, τα δικά μας και των άλλων. Η αγάπη που κάνει, παρόλα όσα υπάρχουν και δεν υπάρχουν, η αγάπη που κάνει τη ζωή να συνεχίζεται.» σ.93

Ο θησαυρός Βάσα Σολωμού-Ξανθάκη, εκδόσεις Κέδρος

Στο μικρό αυτό λογοτεχνικό αριστούργημα, τα ιστορικά στοιχεία μπερδεύονται με τα μυθοπλαστικά. Ο αναγνώστης δεν ξέρει ποια είναι πραγματικά και ποια φανταστικά-συγγραφική αδέια. Μεταφερόμαστε στην εποχή του Ερρίκου και της Σοφίας Σλήμαν που συναντούν οι ηρωίδες του βιβλίου, στον διάβα της ζωής τους.

Η ζωή στα Αμπελάκια της Θεσσαλίας, τέλος 19ου-αρχές 20ού αιώνα, τα πρόσωπα, η εξιστόρηση της ζωής τους, των ηθών και εθίμων της εποχής, παρελαύνουν μπροστά μας, σαν χειμαρρος εικόνων και πληροφοριών.

Είναι βαθιά συγκινητικό το πώς οι δυο κεντρικοί χαρακτήρες, οι δυο Αυγούλες, όπως τις ονομάζει η συγγραφέας, ξεκινούν από παιδούλες και προχωρούν, μακριά ή μια από την άλλη μεν, αλλά πάντα αχώριστες. Και στο τέλος, ηχηρά πολύτιμο το μήνυμα: Για ποιον θησαυρό μιλάμε; Αυτόν της Τροίας ή αυτόν της φιλίας;

*Το δάκρυ του Χριστού Φιλομήλα Λαπατά, Εκδόσεις Ψυχογιός

Το οδοπορικό μιας ψυχής που αγωνίζεται απεγνωσμένα να γνωρίσει τον εαυτό της και τους γύρω της, να αγαπήσει, να συγχωρέσει και να συμφιλιωθεί με τον Θεό! Η ηρωίδα του βιβλίου περιγράφει απίστευτες προσωπικές ιστορίες από την παιδική της ηλικία ως τα πενήντα της. «Εγώ είμαι η Λάκρυμα Κρίστη, του Κάπο Σταρπίνετο, Σάρδα από γέννα, Ελληνίδα από πρόγονους, Καλιαρπάνα από κατοικία, που με αφάνταστες προσπάθειες επιβίωσα, έζησα σχεδόν πενήντα χρόνια, ένας ναυαγός και κατάλαβα πως μόνο αγάπη χρειάζομαι στη ζωή, γιατί, όποιος δεν αγαπάει δεν 'θ' αγαπηθεί ποτέ, κι αυτός, μόνο αυτός είναι ο θησαυρός της γης!»

*Δον Κιχότε ντε Λα Μάντσα Μιγκέλ Ντε Θερβάντες, Εκδόσεις Εστία

Ιπποτικό Μυθιστόρημα, αθάνατο αριστούργημα! Εκδόθηκε και μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες, θεμελιώσε το μοντέρνο μυθιστόρημα, προκάλεσε τη συγγραφική ακαταμέτρητων χιλιάδων τόμων και απασχόλησε τους μεγάλους κατοπινούς συγγραφείς και στοχαστές. Δυσεπίλυτα προβλήματα -ηθικά, πολιτικά, αισθητικά- αντιμετωπίζονται με μεγάλη διάνοια, με τη δύναμη του ελεύθερου πνεύματος, με προφητική διαίσθηση! Όπως η εξέλιξη του τεχνικού πολιτισμού και ο πόθος για επιστροφή στη φύση. Ο Δον Κιχότε είναι ένας μύθος. Το θλιβερό και κωμικό τέλος της ζωής του ιππότη. Ο επίλογος μιας ιστορικής περιόδου και ο «λόγος» μιας αιώνιας αλήθειας. Η πάλη ανάμεσα στις τραγικές και κωμικές φάσεις απ' όπου ξεπηδάει ο αιώνιος άνθρωπος. Αυτός που ζει μετέωρος ανάμεσα σε Γη και Ουρανό.

Μια νύχτα του Αυγούστου Βικτόρια Χίσλοπ, Εκδόσεις Ψυχογιός

Κοινωνικό μυθιστόρημα, με πρωταγωνιστές τα ίδια κεντρικά πρόσωπα με το «Το νησί». 25 Αυγούστου 1957. Η αποικία των λεπτρών στη Σπιναλόγκα κλείνει. Όλοι μαζί, το γιορτάζουν, πίνοντας και χορεύοντας στο χωριό Πλάκα. Ο χρόνος παγώνει, όταν ακούγονται 2 πυροβολισμοί. Η Άννα, παντρεμένη με τον Αντρέα, έχοντας συγχρόνως ζήσει φλογέρωτα με τον Μανόλη, πέφτει νεκρή! Όμως το δυνατό μήνυμα, της συγγραφέως στάσης της Μαρίας, αδελφής της Άννας, απέναντι στον δολοφόνο, μάς κάνει να κοιτάξουμε βαθιά μέσα μας και να αναρωτηθούμε: Μπορούμε να συγχωρήσουμε αυτούς που μας αδίκησαν; Να λυτρωθούμε από τις αλυσίδες της εκδικητικότητας; Να χτίσουμε ένα μέλλον πάνω στα ερείπια του παρελθόντος;

Κόνδωρ Κάρολ Φέρεϋ, Εκδόσεις Άγρα

Κοινωνικό μυθιστόρημα υψηλής τέχνης. Κατατάσσεται στα αριστουργήματα! Η ζωντανή πλοκή του, μάς μεταφέρει στις κατάξερές ερημίες της Χιλής, σε πόλεις γεμάτες αθλιότητα, διαφθορά και ανθρωπινό ζεπεσμό. Μπορεί κανείς να πάει αντίθετα στο ρεύμα; Έχει κανείς το σθένος να πολεμήσει ενάντια στα τείχη του Κακού; Η Γκαμπριέλα και ο Εστέμπαν δε χάνουν το κουράγιο τους και αποδεικνύουν τελικά ότι το Καλό δεν ποσείται! Κι ως υπάρχουν οδυνηρές απώλειες...

*Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσινό Ισιδωρος Ζουργός, Εκδόσεις Πατάκη

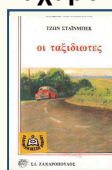
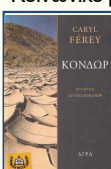
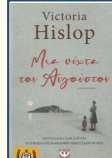
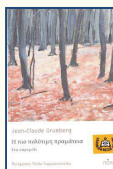
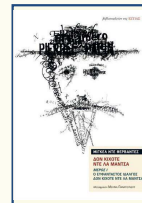
Ένα βιβλίο για την ιστορία της ιατρικής και της Ευρώπης. Χρονικό της νοσταλγίας του Θεού και της συνάντησης θρησκειών. Ένα οδοπορικό στη μελαγχολία, στην αναζήτηση της φιλοσοφικής καταφυγής, στον άλλο άνθρωπο. Εξιστορεί τη ζωή ενός προικισμένου ανθρώπου, γιατρού και πολυτράγμου στοχαστή, που δρασκελίζει χώρες, γλώσσες, πολιτισμούς και περιπλανιέται σε ανθρώπους και ιδέες. Στην Αγγλία του Νεύτωνα και της Βασιλικής Εταιρείας, στο ανεξίτηλο Αμστερνταμ των εμπόρων, στην παγωμένη Πετρούπολη του τσάρου μεταρρυθμιστή, στη Βενετία της μάσκας, στην οθωμανική απεραντοσύνη, στη Θεσσαλονίκη, στην Κωνσταντινούπολη, στα όρια της Ευρώπης!

*Χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές, Εκδόσεις Ψυχογιός

Ο Γκάμπριελ Γκαρσία Μαρκές (Κολομβιανός νομπελίστας, βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας, 1982), παρουσιάζει στο μυθιστόρημα "Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου" την δολοφονία του Καγετάνο Χεντίλε, φίλου του συγγραφέα. Ο δολοφονημένος έκλεψε την παρθενιά της γυναίκας του Μιγκέλ Παλένσια και οδύει τώρα προς τον θάνατό του, σύμφωνα με τα ήθη της τοπικής κοινωνίας. Ο ήρωας είναι ανίδεος για την αναπόφευκτη μοίρα του, ενώ οι προσπάθειες των συμπολιτών του αποβαίνουν μάταιες για να αποτρέψουν την προεδικασμένη δολοφονία του. Εξαιρετική η περιγραφή της κοινωνικής ασυναρτησίας (έλλειψης συνεννόησης), όπου ο ένας λείπει το ένα, άλλος καταλαβαίνει το άλλο κ.ο.κ. και έτσι δημιουργείται σύγχυση αναφορικά με το τι πραγματικά συνέβη...

Οι ταξιδιώτες Τζων Στάνιμπεκ, Εκδόσεις Σ.Ι.Ζαχαρόπουλος

Κοινωνικό μυθιστόρημα διαχρονικής αξίας, με τρυφερότητα, ευγένεια, ανθρωπισμό. Άφθαστη μαεστρία στην πλοκή, ολοζώντανες περιγραφές, σφιχτοδεμένη γραφή. Στα σύνορα με το Μεξικό, οδηγός λεωφορείου, μεταφέρει ταξιδιώτες, κάθε καρδιάς καρδί! Τι κοινό υπάρχει ανάμεσά τους, ενώ έχουν διαφορετική κοινωνική τάξη, επάγγελμα, ηλικία; Γιατί απεχθάνονται ο ένας τον άλλο; Ποιο μυστικό ο κρύβει καθένας τους; Πώς όλα μαζί επηρεάζουν το παρόν και μέλλον τους; Πέφτουν μάσκες, αλλάζουν, ανακαλύπτουν στους εαυτούς τους, χαρακτηριστικά και ελαττώματα που δεν είχαν αντιληφθεί ως τώρα και οδηγούνται στην αυτογνωσία!

Η καρδιά ενός παιδιού Έρμαν Έσσε, εκδόσεις Λυχνάρι

Ο Hesse -βραβείο Nobel 1946- υπήρξε από τους συγγραφείς που διαβάστηκαν ιδιαίτερα από τους νέους γερμανούς του μεσοπόλεμου κι εδώ μεταπολεμικά, με πρώτο τον «Συντάρατα» - που εξέδωσε ο «Γαλαξίας» της Καθημερινής και που έγινε Εισήγηση-Συζήτηση από τον Πρόεδρο της Λέσχης, πριν την ίδρυσή της...

«Η καρδιά ενός παιδιού» είναι η πρώτη σουβέλα που παρακολουθεί την ανάπτυξη του παιδιού σε μια εμπνευσμένη σύνθεση ψυχολογίας και καθημερινότητας με τις σχέσεις του με τον πατέρα, τη μητέρα, τον φίλο, το δάσκαλο του ή τον Θεό. Διάχυτες οι ωραίες περιγραφές του εξωτερικού με τον εσωτερικό κόσμο, αναδεικνύουν την παιδική ψυχή-όνειρο μαζί και ποίηση- προσδοκία και δράμα με το κλείσιμο του στη σοφία του μυστηρίου... των βιβλίων για μεγάλους! «Κλάιν και Βάγκνερ» όπου ο Κλάιν, ώριμος πια άνδρας με δουλειά, γυναίκα και παιδιά, σε μια κρίσιμη περίοδο της ζωής του, βρίσκεται να ταξιδεύει σ' ένα τρένο φυγής απ' όλο το παρελθόν, μ' ένα πιστόλι δίκανο στην τσέπη του κι ένα εγκλημα στο μυαλό του. Τελικά υπόλογη για το «εγκλημα» είναι η γυναίκα του! Κι ακόμα πιο τελικά είναι ο από μηχανής θεός... Βάγκνερ! Οι σκέψεις του Κλάιν, ανάμεσα στο όνειρο και την παρανόηση, μέσα στο κενό της ψυχής, που παραδέρνει σε μια ζωή χωρίς νόημα, είναι δεμένες με ωραίες περιγραφές τοπίων εξωτερικών και εσωτερικών, με αλληλοσυγκρουόμενα αισθήματα, με αναμνήσεις απ' το παρελθόν κι έμμονες ιδέες ενός φριχτού εγκλήματος... Το οποίο απομακρύνουν από το αίσθημα για μια χορεύτρια ή τελικά εύρισκε τη δική του φωνή και τραγουδούσε -προφήτης μαζί και κήρυκας- καθώς προχωρούσε ανάμεσα στο ρεύμα με χιλιάδες πλάσματα. Ο Θεός ακτινοβόλουσε μέσα του. «Το τελευταίο καλοκαίρι του Κλίνγκσσορ», ζωγράφου, στις νότιες περιοχές στο Παμπάμπο, όπου έκανε τους τελευταίους πίνακες ζωγραφικής του. Πίνακες παράξενοι, λαμπεροί κι όμως ονειροπόλα ήρεμοι. Ήρθαν το μεσοφθινόπωρο τα νέα του θανάτου του. Φήμες γύρω από ένα όνομα σαν το δικό του, τον έφεραν πνευματικά ασταθή, αλκοολικό, τρελό... Ότι είχε τακτικές κρίσεις ποτού κι έπνιγε τον πόνο και τη μελαγχολία του στο κρασί. Τα έργα του ζουν και στους φίλους του, ζει έντονα ο θρύλος της ζωής του και του τελευταίου καλοκαιριού που τόσο δυνατά περιγράφει ο συγγραφέας στο βιβλίο του.

*Μαρία Κάλλας-Τόσο περήφανη, τόσο εύθραυστη Αλφόνσο Σινιορίνι, Εκδόσεις Ψυχογιός

Η πιο ωραία φωνή στον κόσμο! Ένας υπέρτατος, τραγικός έρωτας. Ο κρυφός γιος, ο ανομολόγητος πόνος. Η ζωή μιας μυθικής γυναίκας που άφησε άσβεστο το χνάρι της, στον έρωτα και την τέχνη. Η Μαρία Κάλλας, η εποχή της, οι άνθρωποι της, η μαγεία και η κόλαση της, αναδύονται με τρόπο συναρπαστικό. Δίπλα της ξαναζωντανεύουν κορυφαίες μορφές όπως οι: Ωνάσης, Μαίριλιν Μονρόε, Γκρέις Κέλι, Μάρλεν Ντίτριχ. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα βασισμένο σε επιστολές γραμμένες πρόχειρα απ' την ίδια.

*Ταξίδι στη σκιά του Βυζαντίου Ουίλλιαμ Ντάλριμπλ, Εκδόσεις Μεταίχμιο

Ένα αριστούργημα ταξιδιωτικής λογοτεχνίας και ένα Μαρτυρολόγιο για τη ζωή των σύγχρονων Μαρτύρων. Ο Βρετανός Ουίλλιαμ Ντάλριμπλ, γοητεύεται διαβάζοντας το "Λειμώναριο", ένα βιβλίο που έγραψε το 587 μ.Χ. ο καλόγερος Ιωάννης Μόσχος, για να διασώσει τη σοφία των μοναχών που γνώρισε σε κάποιο μακρινό του ταξίδι. Ο Ντάλριμπλ με οδηγό τον Μόσχο, ξεκινάει το ίδιο ταξίδι, από το Άγιο Όρος και κατεβαίνει σταδιακά μέχρι τις κοπτικές πνεύμα της Άνω Αιγύπτου. Καρπός αυτής της μοναδικής εμπειρίας και πνευματικής αναγέννησής του, είναι η συγγραφή του βιβλίου "Στη σκιά του Βυζαντίου". Συνταξιδιώτες του κι εμείς που γνωρίζουμε μαζί του, όσους φυλάνε τις "Θερμοπόλες" του Χριστιανισμού στην Ανατολή, εκεί που γεννήθηκε και ανδρώθηκε η Εκκλησία μας.

Γράμματα σ' έναν νέο ποιητή Ράινερ Μαρία Ρίλκε, εκδόσεις Ικαρος

Δέκα γράμματα στέλνει ο μεγάλος ποιητής και μεγάλος παιδαγωγός, όπου διατυπώνει ερωτήματα και αμφιβολίες αλλά και μερικές από τις θετικότερες βεβαιότητες που έχουν διατυπωθεί. "Μην αφήνετε τον εαυτό σας να τον παραπλανούν οι επιφάνειες, στα βάθη γίνονται τα πάντα Νόμος", συμβουλεύει τον νεαρό ποιητή που τον ρωτάει για τους στίχους του: "Η κριτική είναι το χειρότερο μέσο για ν' αγγίξεις ένα έργο τέχνης και καταντάει πάντα σε πετυχημένες, λίγο ή πολύ, παρανοήσεις...". "Στραφέιτε στον εαυτό σας, βυθιστείτε μέσα του, αναζητείστε την αιτία που σας κάνει να γράφετε... οι ρίζες από τις πιο βαθιές γωνιές της καρδιάς σας. Εξομολογηθείτε στον εαυτό σας...". Με απλότητα μιλάει ο Ρίλκε για ποίηση, βιβλίο και συγγραφείς: για ομορφιά, ηδονές, πόνο κι αγάπη. Μια σοφία της ζωής που την πλουτίζει, την βαθναινει, της δίνει νόημα κι ελπίδα.

*Δεν παίζεις μόνο εσύ Υπάρχουν και άλλοι Νίκος Σιδέρης, Εκδόσεις Μεταίχμιο

Πώς μπορούμε να μειώσουμε τον εγωκεντρισμό στις σχέσεις μας; Να λογαριαζόμαστε, να νιώθουμε, να παίρνουμε στα σοβαρά τον άλλον; Να συνειδητοποιήσουμε ότι σε κάθε ανθρώπινη σχέση...

"Δεν παίζεις μόνο εσύ. Υπάρχουν κι άλλοι!" Γιατί βιώνουμε δυσπιστία, ένταση, δυσαρέσκεια, αγωνία, φόβο, απόσταση, εγκατάλειψη, αντί για εμπιστοσύνη κι ευχαρίστηση, φροντίδα κι υποστήριξη; Η καλλιέργεια κάθε σχέσης καλό είναι να έχει βάση την επίγνωση, άξονα τη συναισθηματική ευθύνη και οδηγό δυο απλά πράγματα: Σεβασμό κι εναρμόνιση, μαζί με μια σωτήρια δόση χιούμορ.

Είναι καιρός να δώσουμε στις σχέσεις μας, την ευκαιρία που τους πρέπει!

*Η συναισθηματική νοημοσύνη Ντάνιελ Γκόλεμαν, Εκδόσεις Πεδίο

Πώς μπορούμε να προσδώσουμε νοημοσύνη στο συναίσθημα; Να ξαναφέρουμε πολιτισμένη συμπεριφορά στις πόλεις μας; Αλληλεγγύη στην κοινωνία μας; Η συναισθηματική νοημοσύνη (emotional intelligence), μάς συνοδεύει και καθοδηγεί τα βήματά μας. Είναι το πλέγμα των ανθρωπίνων ιδιοτήτων πάνω στο οποίο μπορεί να υφανθεί μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Περιλαμβάνει ένα υγιές ρεπερτόριο συναισθημάτων: αυτοεπίγνωση, έλεγχο παρορμήσεων, επιμονή, ελπίδα, αισιοδοξία, ζήλο. Αυτενεργοποίηση, ενσυναίσθηση, κοινωνική προσαρμοστικότητα. Ελλείψεις στον τομέα της συναισθηματικής νοημοσύνης, δημιουργούν προβλήματα σε γάμο, οικογένεια, φίλους, εργασία, υγεία, σχολείο.

*Η Τέχνη της Αγάπης Έριχ Φρομ, Εκδόσεις Διόπτρα

Χωρίς την αγάπη η ανθρωπότητα δε θα μπορούσε να υπάρξει ούτε μία μέρα. Αγάπη είναι το ενεργητικό ενδιαφέρον για τη ζωή και την ανάπτυξη αυτού που αγαπάμε. Είναι δόσιμο και όχι απολαβή. "Στην πράξη της προσφοράς εκφράζεται η ζωντανά μου, η ίδια μου η ύπαρξη." "Είναι μια τέχνη όπως η ίδια η ζωή. Και παρόλο που η λαχάρα γι' αγάπη είναι τόσο βαθιά ριζωμένη, η επιτυχία, το γόητρο, τα χρήματα, φαίνονται να είναι πιο σημαντικά απ' αυτή. Όλη μας σχεδόν η ενεργητικότητα, χρησιμοποιείται γι' αυτούς τους σκοπούς. Και σχεδόν καθόλου για να μάθουμε την τέχνη της αγάπης!" Ας ξεκινήσουμε λοιπόν! Ας είμαστε παρόντες στο τοπικότερο μάθημα της ζωής.

Δε θα σιωπήσουμε ποτέ Διάφοροι, εκδόσεις Πατάκη

Το «Λευκό Ρόδο» ήταν μια εμβληματική αντιναζιστική οργάνωση της Γερμανίας, εναντίον του Χίτλερ, μεσούντος του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Μέλη της, μια ομάδα φοιτητών του Πανεπιστημίου Μονάχου που έγραψαν 6 προκηρύξεις και καλούσαν τον Γερμανικό λαό να αποκηρύξει τον Χίτλερ. Πλήρωσαν με τη ζωή τους την ενέργεια αυτή. Αλλά το μήνυμα που εξέπεμψαν είναι ένα αιώνιο σάλπιγμα κλήσης προς όλη την ανθρωπότητα να αντισταθεί στο κακό. Θυμίζει το Ευαγγέλιο: «Μικρά ζύμη όλο το φύραμα ζυμοί»... Και γι' αυτό, ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ! Τα μέλη του Λευκού Ρόδου συνελήφθησαν και αποκεφαλίστηκαν από τους Ναζί. Ανάμεσά τους και η Σόφι Σολ, που πρόσφατα ψηφίστηκε ως η σημαντικότερη Γερμανίδα του 20ού αιώνα. Το συγκλονιστικό αυτό βιβλίο μάς θυμίζει όχι μόνο την κτηνωδία του ναζισμού, αλλά πως η φράση των φοιτητών του Μονάχου, "Είμαστε όλοι ένοχοι, ένοχοι, ένοχοι!!!" αφορά εμάς, αφορά τα σημερινά και μελλοντικά εγκλήματα του πολιτισμού μας. Αφορά τα παιδιά μας στα χρόνια που έρχονται. Η μεγαλύτερη ντροπή για έναν λαό που θέλει να λέγεται πολιτισμένος είναι να ανέχεται αδιαμαρτύρητα να τον κυβερνά μια ανεύθυνη και παραδομένη στα ζοφερά της ένστικτα συμμορία εξουσιαστών.

*Η αληθινή ταυτότητα Ελένη Γκουϊζάν - Δημητριάδη, Αθήνα 2019

Η συγγραφέας ζει στη Λωζάνη. Είναι 106 χρονών σήμερα, το 2021. Στο ψυχο-οδηγητικό βιβλίο της, παραθέτει σκέψεις, βασισμένες σε εμπειρίες και συμπεράσματα μιας ολόκληρης ζωής. Πολύτιμες σελίδες πνευματικής οικοδομής, γραμμένες με απλότητα, αγάπη και αναμφισβήτητη ποιότητα λόγου. Πώς ορίζεται η ανθρώπινη φύση; Ο άνθρωπος είναι αυτό το διφορούμενο ον που η εξέλιξη έχει τοποθετήσει στα σύνορα του ζωικού και θεϊκού κόσμου. Η φύση του λοιπόν είναι διπλή και αυτήν την πόλωση είναι που πρέπει να συνειδητοποιήσει για να την ξεπεράσει.

Διάλεξε βιβλίο; Δοκίμασε, πειραμάτισου, ρώτα τη Λέσχη. Αξίζει να γίνεις κι εσύ κοινωνικός "μάστορας"!

Αναλόγως τις συνθήκες covid η διεξαγωγή των εκδηλώσεων «Μ' ένα βιβλίο συζητώ» θα γίνονται και μέσω της πλατφόρμας zoom.

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**Επι κοινωνία εν τύπω**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

**Χρόνια πολλά.
Ευτυχισμένος ο
καινούριος χρόνος.**

Ανακοίνωση

Λόγω πανδημίας κορωνοϊού και εκτάκτων συνθηκών του Νοσοκομείου μας αναστέλλεται η έντυπη έκδοση της εφημερίδας μας. Η "Επί Κοινωνία εν Τύπω", μέχρι νεωτέρας, θα κυκλοφορεί ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάζετε μέσα από το Site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο **News letter** (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας (όταν επιτραπεί) κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε **μέλος του Συλλόγου** μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Ανακοίνωση

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών και για την προστασία όλων δεν μπορούν να διοργανωθούν οι εκδηλώσεις μας που μέχρι τώρα κρατούσαν σε καλή κατάσταση τα οικονομικά του Συλλόγου μας και μπορούσαμε άνετα να καλύπτουμε ανάγκες περιθαλπομένων του Νοσοκομείου μας.

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας και το **μοναδικό, αυτό το χρονικό διάστημα**, είναι η **ετήσια συνδρομή (των 15 ευρώ)** των μελών μας.

Ο Σύλλογός μας αριθμεί σήμερα 232 ενεργά μέλη. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 2.000 περιθαλπομένοι και έχουν δαπανηθεί για αυτόν τον σκοπό περισσότερα από 200.000 ευρώ από την έναρξη της δράσης μας ως σήμερα!

Σας παρακαλούμε για την έγκαιρη καταβολή της συνδρομής σας, για την εξασφάλιση της σταθερότητας της παροχής οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που πέρα από τα προβλήματα της υγείας τους αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00 για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε
Τηλ. 2107763638